

Dosarul nr. 2ra-689/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: O. Cernei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grigore Shibko,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Agregat Service” împotriva lui Grigore Shibko, intervenient
accesoriu Ministerul Economiei și Infrastructurii cu privire la încasarea datoriei și
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Grigore Shibko și a fost menținută hotărârea din 3
aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 29 septembrie 2017 SRL „Agregat Service” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Grigore Shibko, intervenient accesoriu Ministerul Economiei
și Infrastructurii cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că SRL „Agregat Service” gestionează și
administrează blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. xxxxx 90, în temeiul
contractului de administrare fiduciară nr. 90 din 21 ianuarie 2015, încheiat cu
proprietarul imobilului ÎM „Agregat” SA.

A menționat că apartamentul nr. 14 din str. xxxxx 90, mun. Chișinău, aparține
pârâtului în baza contractului privind investițiile în construcții (14/75 din 28 aprilie
2010) nr. 7145 din 15 august 2014 (0100/14/124553) și actului de transmitere-
primire nr. 75/14 din 15 august 2014 (0100/14/124553).

În calitatea sa de locatar și proprietar al apartamentului, pârâtul este obligat să
achite plata pentru serviciile locativ-comunale, însă de mai mult timp acesta nu
achită plata pentru agentul termic livrat în spațiile comune din blocul locativ în
cauză.

Astfel, a susținut că din motivul neachitării la timp a plăților pentru serviciile
locativ-comunale, la situația din 31 martie 2017, pârâtul a acumulat o datorie în suma
totală de 7 822, 55 de lei.

Deși a fost înștiințat prin intermediul bonurilor de plată despre necesitatea achitării datoriei, pârâtul a refuzat să achite benevol restanța de plată a serviciilor prestate.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 512, 514, 572 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, art. 37, 50, 51 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, Regulile provizorii de exploatare a locuințelor, întreținere a blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A solicitat încasarea din contul pârâtului Grigore Shibko în beneficiul SRL „Agregat Service” a datoriei în sumă de 7 822, 55 de lei și a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 270 de lei.

La 20 februarie 2018 reclamantul SRL „Agregat Service” a depus cerere privind majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul SRL „Agregat Service” a datoriei în mărime de 26 137, 16 lei și cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 784 lei.

Prin hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă cererea de chemare în judecată. S-a încasat din contul lui Grigore Shibko în beneficiul SRL „Agregat Service” suma de 26 137, 16 lei, cu titlu de datorie pentru serviciile locativ-comunale și necomunale pentru perioada de până la 30 septembrie 2017 și suma de 784 lei de lei cu titlul de taxă de stat.

La 26 aprilie 2018 Grigore Shibko a declarat apel împotriva hotărârii din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Grigore Shibko și a fost menținută hotărârea din 3 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 8 februarie 2019 și suplimentar la 18 februarie 2019, Grigore Shibko a declarat recurs împotriva deciziei din 6 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei la rejudecare

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat inițial la 8 februarie 2019, este în termen.

La 6 martie 2019, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații SRL „Agregat Service” și Ministerul Economiei și Infrastructurii, nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Grigore Shibko, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigore Shibko, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Grigore Shibko.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Grigore Shibko, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva